

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena și Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Constantinov Dmitri Xxxxx, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Constantinov Dmitri Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 18.11.2013 – 24.03.2014;
2. Instanța de apel : 10.04.2014 – 06.12.2016;
3. Instanța de recurs ordinar : 04.04.2017 – 23.05.2017;
4. Instanța de apel : 15.08.2017 – 05.11.2018;
5. Instanța de recurs ordinar : 29.03.2019 – 29.05.2019.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 24 martie 2014, Constantinov Dmitri a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Constantinov D. este învinuit că la 20.09.2013, în baza Ordinului nr. Xxxxx din Xxxxx, exercitând funcția de director al Întreprinderii de Stat „Combinatul republican de instruire auto” or. Comrat, pe lângă Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor al R. Moldova, fiind persoană publică, împuternicită într-o instituție de stat cu drepturi și obligații, în perioada 20 – 24 septembrie 2013 a pretins de la Dușcov Gheorghii, bani în sumă de 100 dolari SUA, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru îndeplinirea acțiunilor ce intră în obligațiile lui de serviciu, adică pentru a susține de către ultimul cu succes examenele interne la Regulamentul Circulației Rutiere și eliberarea certificatului ÎS „Combinatul republican de instruire auto”, despre finisarea cursurilor de pregătire a conducătorilor auto de categorie B și C, care îi acordă ultimului dreptul de a susține examenul de stat pentru obținerea permisului de conducere.

Astfel, la 24.09.2013, Constantinov D., aflându-se la locul său de muncă, la ora 15:10, a primit de la Dușcov G. bani în sumă de 100 dolari SUA, pe care le pretindea de la ultimul, fiind reținut de către colaboratorii DGT Sud a CNA.

Acuzarea a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 324 alin. (1) Cod penal, ca pretinderea și primirea, personal de către o persoană publică de bunuri și avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

3. Procurorul în Procuratura mun. Comrat Colța F., a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 324 alin. (4) Cod penal, la amendă în mărime de 1800 unități convenționale, ce constituie 36.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în întreprinderi de stat și în instituții publice pe un termen de 3 ani.

Apelantul a indicat că instanța de fond nu a luat în considerație circumstanțele care probează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Instanța nu a ținut cont de declarațiile martorului Dușcov G., că discuția dintre el și inculpat din 20.09.2013 a fost înregistrată la telefonul mobil „Samsung”, pe stick-ul de memorie. După ce s-a adresat cu plângere la DGT Sud a CNA în or. Cahul, în legătură cu acțiunile ilegale ale inculpatului, și a fost audiat în calitate de martor, a fost ridicat stick-ul cu înregistrarea discuției din 20.09.2013, și după ce a dat acordul privind transmiterea banilor în sumă de 100 dolari SUA. Sub controlul organului de urmărire penală, colaboratorii CNA l-au dotat cu minicameră video și dictofon, iar o bancnotă de 100 dolari au prelucrat-o cu praf special luminiscent și au făcut inscripția „Mita CNA” cu creion special, care se pot vedea doar la lumină ultravioletă. În cabinet, unde se aflau doar ei doi, inculpatul l-a întrebat de ce a venit atât de târziu, la ce i-a răspuns că fratele abia i-a trimis banii de la Moscova, a scos bancnota în valoare de 100 dolari SUA și a vrut să o dea inculpatului, dar el i-a arătat dulapul care se afla lângă ușă și i-a spus să pună banii acolo. A pus bancnota și l-a întrebat pe inculpat când îi va elibera documentele despre absolvirea cursurilor școlii auto pentru categoria B și C. Inculpatul i-a zis că deja e târziu și va trebuie să vină a doua zi după acte.

Instanța a ignorat și următoarele probe:

ordonanța și procesul-verbal din 24.09.2013 privind ridicarea de la Dușcov G. a cardului de memorie din telefon cu înregistrarea convorbirii între Dușcov G. și Constantinov D. din 20.09.2013;

ordonanța și procesul-verbal privind examinarea cardului de memorie din telefon ridicat de la Dușcov G., cu înregistrarea convorbirii între Dușcov G. și Constantinov D. din 20.09.2013;

ordonanța și procesul-verbal privind examinarea și marcarea bancnotelor din care rezultă că bancnota în valoare de 100 dolari SUA nr. XXXXX a fost marcată cu creion special cu înscrierea „Mita CNA” și cu un praf special;

procesul-verbal privind ascultarea înregistrării convorbirilor, din care rezultă că

la 24.09.2013 Constantinov D. în cabinetul lui de serviciu, situat pe str. Xxxxx or. Comrat, i-a spus lui Dușcov G. să pună banii în suma de 100 dolari SUA în sertarul dulapului de la intrarea cabinetului;

procesul-verbal de percheziție a lui Constantinov D. din 24.09.2013, din care rezultă că pe parcursul percheziției au fost ridicate urme de pe mâinile lui Constantinov D.;

procesul-verbal de percheziție în cabinetul lui Constantinov D., din care rezultă că în sertarul dulapului situat la intrarea cabinetului a fost găsită bancnota în valoare în 100 dolari SUA, pe care sub lumină ultravioletă a fost depistată înscrisura „Mita CNA” și semnele unui praf special luminiscent. Constantinov a transmis benevol dosarul personal al lui Dușcov G. și mapa grupei nr. Xxxxx;

constatarea expertului nr. 1680-1681 din 03.10.2013, din care rezultă că pe frotiul luat de pe mâinile cet. Constantinov D. la 24.09.2013 au fost depistate microparticule prafului identic celui cu care a fost marcată bancnota de 100 dolari SUA, găsită la percheziție. Bancnota în valoare în 100 dolari SUA nr. XXXXX nu este falsificată și a fost lansată de întreprinderea specială a Trezoreriei SUA;

micro SD A848299529 cu înregistrarea convorbirii dintre Constantinov D. și Dușcov G. din 24.09.2013;

bancnota în valoare de 100 dolari SUA, seria și nr. XXXXX;

DVD cu înregistrarea video a percheziției lui Constantinov D. și a cabinetului acestuia din 24.09.2013;

CD cu înregistrarea convorbirii dintre Constantinov D. și Dușcov G. din 24.09.2013;

dosarul personal al lui Dușcov G. din grupa nr. 3 de la ÎS „Școala auto Comrat”;

mapa cu actele de examinare și registrul grupei nr. 3 B, C 2013 al ÎS „Școala auto Comrat” pe 134 file.

În așa fel, probele prezentate de acuzare dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

Instanța nu a apreciat probele administrate din punct de vedere al pertinentei și concludenței, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

La 25.02.2014 au intrat în vigoare unele modificări la Codul penal, astfel că art. 324 a fost completat cu alin. (4), cu următorul conținut: „Acțiunile prevăzute la alin.(1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani”. Dat fiind că această normă este mai favorabilă inculpatului, urmează ca acesta să fie condamnat în baza art. 324 alin. (4) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 06 decembrie 2016, apelul procurorului a fost respins ca nefondat și menținută sentința primei instanțe.

4.1. Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a concluzionat că în

acțiunile inculpatului nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Prima instanță întemeiat a menționat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost dovedită prin probele acuzării.

Acuzarea nu a indicat în ce concret se învinuiește inculpatul, deoarece acțiunile reținute „pentru îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale” sau „contrar acesteia” sunt individuale, care se exclud una pe alta.

S-a stabilit că primirea examenelor auto se efectuează de către comisie, iar inculpatul putea fi doar un membru al comisiei.

Un șir de probe au fost dobândite cu încălcări ale legislației procesuale, cum ar fi: declarațiile lui Dușcov G., plângerea lui Dușcov G. despre săvârșirea acțiunilor ilegale, ridicarea cardului de memorie de la telefonul mobil cu înregistrarea convorbirii dintre ultimul și inculpat, procesul-verbal de examinare a acestei înregistrări.

5. Procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, D. Gheorghieva, a declarat recurs ordinar, în care a solicitat casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 324 alin. (4) Cod penal, la amendă în mărime de 1800 unități convenționale, ce constituie 36.000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în întreprinderi de stat și în instituții publice pe un termen de 3 ani.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 23 mai 2017 a fost admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, D. Gheorghieva, casată total decizia Curții de Apel Comrat din 06 decembrie 2016, și s-a dispus rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

7. În motivarea soluției sale, instanța de recurs ordinar a menționat că potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond :

a) nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele în fapt și drept invocate în rechizitoriu, nespecificând esența probelor scrise și ce confirmă sau infirmă acestea, neindicând motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acuzării în coroborate cu norme procesual-penale concrete;

Astfel, instanța nu și-a raportat în niciun fel concluziile, că un șir de probe au fost dobândite cu încălcări ale legislației procesuale, la prevederile art. 132/1 – 132/5, 274 alin. (1), 279 alin. (1), 301 - 303 Cod de procedură penală, conform căror acțiunile procesuale se efectuează numai după înregistrarea sesizării cu privire la infracțiune, iar acțiunile de urmărire penală pentru efectuarea cărora este necesară autorizarea judecătorului de instrucție, precum și măsurile procesuale de constrângere, sunt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel.

Mai mult, rezumatul confuz, neclar, sumar și divergent al instanței că primirea examenelor auto nu reprezintă o prerogativă exclusivă și o atribuție de funcție a

inculpatului, se efectuează de către o comisie, iar inculpatul putea fi doar un membru al ei, în virtutea împuternicirilor sale inculpatul nu putea să îndeplinească de sine stătător rugămintea lui Dușcov G., privind ajutorul la susținerea examenului, excepție fiind comiterea și altor acțiuni ilegale (înșelăciune, falsificare), inculpatul a negat pretinderea și primirea mijloacelor bănești menționate în învinuire, insistând că banii au fost puși cu scopul provocării lui, și aceste argumente ale inculpatului nu au fost combătute de acuzare prin alte dovezi decât cele prezentate, ce denotă că învinuirea nu este completă și concretă, nu corespunde criteriilor de apreciere a probelor administrate pe caz, prescrise în art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală;

b) nu a judecat cauza în raport cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpatului în rechizitoriu, adică în limitele învinuirii formulate - pretinderea și primirea, personal de către o persoană publică de bunuri și avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Or, concluzia instanței că probele acuzării sunt insuficiente pentru a dovedi vinovăția inculpatului că fiind persoană cu funcție de răspundere a pretins ori primit oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale, a acceptat servicii, privilegii sau avantaje, ce nu i se cuvin, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni ce ține de obligațiile ei de serviciu, ori pentru a îndeplini o acțiune contrar acestor obligații, este referită la fapte neregăsite în rechizitoriu, deci nici imputate inculpatului;

c) concluzionând că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, nu a indicat și argumentat în niciun fel esența acestei fapte și elemente constitutive concrete ale ultimei care nu ar fi fost întrunite la caz.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

La fel, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului deciziei atacate :

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond, nominalizate supra, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința și nu a rejudecat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal;

b) nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat de procuror, inclusiv asupra celor reproduse la pct. 3. din decizie, și repetate în recursul ordinar (pct. 3., 5. din decizie).

Or, particularitățile împrejurărilor relevate pe caz și enunțate de procuror denotă că în acțiunile inculpatului se regăsesc, în mod rezonabil, elementele infracțiunii incriminate prin rechizitoriu.

8. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 noiembrie 2018

a fost admis apelul procurorului în Procuratura mun. Comrat, Colța Fiodor.

S-a casat integral sentința Judecătorei Comrat din 24 martie 2014 în cauza penală privind-1 pe Constantinov Dmitrii de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin.(1) Cod penal, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, după cum urmează:

Constantinov Dmitrii a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin.(4) Cod penal, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

9. Pentru a decide astfel, instanța de apel a considerat că, instanța de judecată prin apreciere eronată a probelor, greșit a ajuns la concluzia de a-1 achita pe Constantinov Dmitri de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Pornind din faptul că sentința de achitare a primei instanțe a fost contestată de către acuzatorul de stat, care a solicitat condamnarea inculpatului Constantinov Dmitri în baza art. 324 alin.(4) Cod penal, instanța de apel întru respectarea prevederilor art. 415 alin.(2) și art. 24 Cod de procedură penală, cât și asigurarea părților cu drepturi egale pentru susținerea pozițiilor lor, prin prezentarea de probe, la participarea cărora să aibă acces ambele părți în egală măsură, a dispus cercetarea directă și nemijlocită a probelor prezentate de partea acuzării și partea apărării.

Colegiul judiciar în rezultatul aprecierii probelor administrate direct și nemijlocit în instanța de apel, a constatat că: Constantinov Dmitri, în baza Ordinului nr. Xxxxx din Xxxxx, exercitând funcția de director al întreprinderii de Stat „Combinatul republican de instruire auto” mun. Comrat, pe lângă Ministerul Transportului și Infrastructurii Drumurilor al R. Moldova, fiind persoană publică, împuternicită într-o instituție de stat cu drepturi și obligații, în perioada de timp 20 - 24 septembrie 2013 a pretins de la Dușcov Gheorghii, mijloace bănești ce nu i se cuvin, pentru sine, în sumă de 100 dolari SUA, pentru îndeplinirea acțiunilor ce intră în obligațiile lui de serviciu, adică pentru a susține de către ultimul cu succes a examenului intern în baza Regulamentului Circulație Rutieră și eliberarea certificatului IS „Combinatul republican de instruire auto”, privitor la finisarea cursurilor de pregătire a conducătorilor auto de categoria B și C, care îi acordă ultimului dreptul de a susține examenul de stat pentru obținerea permisului de conducere.

Astfel, Constantinov Dmitri, aflându-se la locul său de muncă, la 24.09.2013, ora 15:10, a primit de la Dușcov Gheorghii bani în sumă de 100 dolari SUA, fiind reținut de către colaboratorii DGT Sud a CNA.

Vina inculpatului Constantinov Dmitri în cele comise este dovedită prin totalitatea de probe administrate direct de instanța de apel cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concluziei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, cum ar fi : declarațiile martorului Dușcov Gheorghii (f. d. 251-253, vol. II); martorul Bolocan Andrei (f. d. 250, vol. II); martorul Spotarenco

Dmitrii (f. d. 196, vol. II).

Instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului Constantinov Dmitri este demonstrată și prin probele materiale administrate la materialele cauzei și cercetate în ședința instanței de apel:

- plângerea depusă de Dușcov Gheorghe în adresa Centrului Național Anticorupție la 24 septembrie 2013, prin care solicită să fie atras la răspundere Constantinov Dmitri, directorul Școlii Auto din Comrat, care în perioada de la 20 septembrie 2013 până în prezent pretinde să-i fie transmisă suma de bani de 100 dolari SUA pentru a susține examenul intern pentru categoriile B, C₁, și să-i fie eliberat certificatul de finisare a cursurilor de instruire auto pentru categoriile respective (f.d.6, vol. 1);

- proces-verbal de ridicare din 24 septembrie 2013. conform căruia de la Dușcov Gheorghe s-a ridicat memory stick cu înregistrarea discuției avute între 2 persoane cu voci asemănătoare a lui Dușcov Gheorghe și Constantinov Dmitri (f.d.10, vol.1);

- proces-verbal de examinare a obiectului din 24 septembrie 2013, potrivit căruia obiectul examinat a fost cartea de memorie a telefonului mobil Micro SD Transcend A848299529 SD-CO2G de 2 Gb, pe care se află un fișier cu capacitatea de 15,6 Mb, care conține înregistrarea discuției purtate între Dușcov Gheorghe și Constantinov Dmitri ridicate de la Dușcov Gheorghe, cu o durată de 17 min.. Anexa procesului-verbal fiind stenograma discuției purtate între Dușcov Gheorghe și Constantinov Dmitri la 20 septembrie 2013 (f. d. 11-15, vol.1);

- proces-verbal de verificare și marcarea a bancnotei din 24 septembrie 2013 prin care bancnota cu nominalul 100 dolari SUA, anul fabricării 2006, cu seria Xxxxx, marcată cu mențiunea „Mită CNA” cu un creion special, care a fost transmisă lui Dușcov Gheorghe (f.d.17-18, vol.1);

- proces-verbal cu privire la înzestrarea cu tehnică specială din 24 septembrie 2013, conform căruia Dușcov Gheorghe a fost înzestrat cu tehnică specială de tip microfon „Edic Mini” și micro camera video (f.d.20, vol.1);

- proces-verbal de înregistrare a discuțiilor din 24 septembrie 2013, potrivit căruia discuțiile dintre Dușcov Gheorghe și Constantinov Dmitri purtate la 24 septembrie 2013 în perioada de timp de la 14:20 până la 14:35, care au fost salvate pe suport CD, și împachetat în pachetul nr. 11. Anexă a procesului-verbal este stenograma discuțiilor purtate între Dușcov Gheorghe și Constantinov Dmitri din 24 septembrie 2013 (f.d.21-22, vol.1);

- proces-verbal de percheziție din 24 septembrie 2013, ora 14:59 și 15:57, (f.d.29-30, vol. 1);

- proces-verbal de percheziție din 24 septembrie 2013, (f.d.40, vol. 1);

- proces-verbal de recunoaștere și de anexare la materialele cauzei corpurile delictive din 25 septembrie 2013, conform căruia a fost recunoscute și anexate ca corpuri delictive la cauza penală: micro SD 848299529 care conține înregistrarea

discuției între Constantinov Dmitri și Dușcov Gheorghii din 20 septembrie 2013, bancnota cu nominalul de 100 dolari SUA cu seria și nr. XXXXX, DVD cu înregistrarea video a percheziției corporale și a biroului de serviciu a lui Constantinov Dmitri din 24.09.2013, situat pe str. Goricogo, 11 în or. Comrat (f.d.41, vol. 1);

- proces-verbal de cercetare a obiectului din 25 septembrie 2013, din care rezultă că a fost examinat dosarul personal al cursantului grupei nr. 3 a ÎS „Școala auto Comrat” Dușcov Gheorghii și mapa cu documentele de la examen și registrul de evidență a grupei nr.3/2013 a școlii auto, ridicate în cadrul percheziției din 24.09.2013 (f. d. 42. vol. 1);

- proces-verbal de recunoaștere și de anexare la materialele cauzei corpurile delictive din 25 septembrie 2013, conform căruia a fost recunoscute și anexate ca corpuri delictive la cauza penală: dosarul personal al cursantului grupei nr. 3 a ÎS „Școala auto Comrat” Dușcov Gheorghii și mapa cu documentele de la examen și registrul de a grupei nr.3/2013 a școlii auto pe 134 file (f.d.43, vol.1);

- procesul-verbal cu privire la petrecerea măsurilor speciale de investigații din 24 septembrie 2013, din care rezultă că a fost efectuată urmărirea vizuală a transmiterii banilor lui Constantinov Dmitri de către Dușcov Gheorghii în data de 24 septembrie 2013 (f. d. 50, vol. 1);

- procesul-verbal de ridicare din 26 septembrie 2013, (f. d. 53, vol. 1);

- raport de expertiză tehnico-criminalistico-chimice nr.1680-1681 din 03.10.2013, (f.d.73-86, vol. 1);

- fișa postului directorului Combinatului republican de instruire auto, aprobată la 02.12.2006 în care sunt notate atribuțiile funcției respective (f. d. 115, vol. 1);

- ordinul nr. Xxxxx din Xxxxx, prin care Constantinov Dmitri a fost angajat pe bază de contract în calitate de director al Școlii auto din Comrat (f.d.1 16, vol.1);

- contract individual de muncă din 02 aprilie 2012, încheiat cu Constantinov Dmitri, în temeiul căruia acesta a fost angajat ca direct al Școlii auto din Comrat pe un termen de 2 ani (f. d. 117, vol. 1);

- raport de expertiză judiciară nr. 689 din 18.05.2016 (f. d. 39-53, vol.2).

Analizând per ansamblu cumulul probelor enunțate, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul judiciar apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblul, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, a considerat că în acțiunile inculpatului Constantinov Dmitri există componenta de infracțiune prevăzută de art. 324 alin.(4) Cod penal, conform indicilor corupere pasivă, adică fapta persoanei publice care pretinde și primește bani, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, acțiuni care nu depășesc 100 unități convenționale. Respectiv, fapta prejudiciabilă a inculpatului Constantinov Dmitri corect a fost

încadrată juridic în prevederile art. 324 alin.(l) Cod penal, precum și este demonstrată pe deplin vinovăția acestuia în săvârșirea faptei imputate.

Prin urmare, analizând în complex comportamentul inculpatului Constantinov Dmitri, Colegiul judiciar a considerat ca fiind constatată pretinderea și primirea banilor în sumă de 100 dolari SUA de la Dușcov Gheorghii, fapt ce rezultă din acțiunile descrise de însăși martorul Dușcov Gheorghii și stenograma discuțiilor purtate dintre Dușcov Gheorghii și Constantinov Dmitri, la 20 septembrie 2013, ridicată de către organul de urmărire penală la 24 septembrie 2013, de pe cartea de memorie din telefonul mobil ce aparține lui Dușcov Gheorghii (f.d. 11-15, vol.1) că inițiativa de a da bani pentru susținerea examenului intern la școala auto a parvenit de la inculpatul Constantinov Dmitri, care era și președinte al comisiei. Aceasta se confirmă și prin acea circumstanță că la data de 24 septembrie 2013, ora 14:20, când martorul Dușcov Gheorghii a intrat în biroul de serviciu a inculpatului Constantinov Dmitri, acesta cunoștea cu certitudine care era scopul aflării martorului în biroul său, și la indicația sa, Dușcov Gheorghii a pus banii într-un sertar, care mai târziu, peste câteva minute, au fost depistați și ridicați de către colaboratorii CNA-ului.

Versiunea invocată de inculpatul Constantinov Dmitri că nu a pretins și primit de la Dușcov Gheorghii suma de 100 dolari SUA, în contextul celor descrise mai sus, instanța de apel a apreciat-o ca fiind vădit în scopul eschivării de la răspundere penală, întru-cât circumstanțele cazului demonstrează în mod cert pretinderea și primirea sumei de bani de către Constantinov Dmitri de la martorul Dușcov Gheorghii, pe care a pus-o într-un sertar din dulapul aflat pe partea stângă de la intrarea în birou, și după părăsirea biroului de serviciu a inculpatului de către Dușcov Gheorghii, în câteva minute în birou au intrat colaboratorii CNA. Aici, instanța de apel, a accentuat că anume în sertarul din dulapul indicat de Dușcov Gheorghii, a fost depistată nemijlocit acea sumă de bani supusă măsurii speciale de investigații - controlul transiterii banilor.

Argumentele inculpatului Constantinov Dmitri precum că biroul său de serviciu era deschis, ușa nefiind încuiată, iar Dușcov Gheorghii posibil singur a deschis ușa, ajungând la birou Dușcov Gheorghii a deschis ușa și a intrat primul, după care și el, iar după dânsul încă 2-3 persoane, nu au fost reținute ca întemeiate, așa cum sunt în contradicție probelor administrate la materialele dosarului, și anume: stenograma discuțiilor purtate dintre Dușcov Gheorghii și Constantinov Dmitri, la 20 septembrie 2013, ridicată de către organul de urmărire penală la 24 septembrie 2013, de pe cartea de memorie din telefonul mobil ce aparține lui Dușcov Gheorghii (f.d. 11-15, vol.1), stenograma discuției purtate de Dușcov Gheorghii și Constantinov Dmitri la data de 24 septembrie 2013 între intervalul de timp dintre ora 14:20 - 14:35, în cadrul măsurilor speciale de investigație (f.d.21-22), din care rezultă că discuția este purtată între două persoane în limba rusă și găgăuză, precum și în urma acțiunii procesuale de urmărire vizuală a lui Constantinov Dmitri și a persoanelor cu care acesta discută referitor la pretinderea mijloacelor bănești, din care rezultă că la 24 septembrie 2013,

la ora 14:15 în biroul de serviciu a inculpatului Constantinov Dmitri, a intrat doar acesta și martorul Dușcov Gheorghi, nu și alte 2-3 persoane, așa cum indică inculpatul (f.d.50, vol. 1).

Ipoteza inculpatului Constantinov Dmitri precum că acțiunile lui Dușcov Gheorghi în privința sa, este o provocare, necesită a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cu referire la acest aspect, Colegiul judiciar a enunțat că jurisprudența CtEDO în materia provocării interzice organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea, să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe.

Colegiul judiciar a constatat că fapta inculpatului Constantinov Dmitri întrunește atât latura obiectivă, cât și subiectivă, a infracțiunii prevăzută de art. 324 alin.(4) Cod penal.

Sub acest aspect, referitor la încadrarea juridică corectă a acțiunilor inculpatului Constantinov Dmitri, instanța de apel a considerat necesar să notează că potrivit învinuirii formulate în rechizitoriu, acțiunile inculpatului Constantinov Dmitri au fost încadrate de către acuzatorul de stat în baza prevederilor art. 324 alin.(1) Cod penal.

Însă, prin Legea nr.326 din 23.12.2013, în vigoare din 25 februarie 2014, art. 324 Cod penal, completat cu alin.(4), cu următorul cuprins: - (4) acțiunile prevăzute la alin.(1), săvârșite în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, se pedepsesc cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.”

Potrivit învinuirii formulate inculpatului Constantinov Dmitri, acesta a pretins și a primit de la Dușcov Gheorghi suma de 100 dolari SUA. Astfel, la 20 septembrie 2013, data săvârșirii infracțiunii, echivalentul a 100 dolari SUA, constituie 1 289,43 în lei MD (f.d.265, vol.2).

Iar, pornind din valoarea unității convenționale stabilită în art.64 alin.(2) Cod penal, în vigoare la data săvârșirii infracțiunii, 100 unități convenționale, este echivalentul a 2000 lei.

În sensul vizat s-a notat și prevederile art. 8 Cod penal, conform căreia caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală vigoare la momentul săvârșirii faptei. Iar, art. 10 alin.(1) Cod penal stabilește că, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are caracter retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Analizând cele enunțate supra, Colegiul judiciar a considerat că încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Constantinov Dmitri corect au fost efectuate în baza art. 324 alin.(4) Cod penal.

Din rațiunile expuse mai sus, concluzia instanței de fond precum că partea acuzării nu a prezentat probe suficiente și pertinente în susținerea învinuirii inculpatului Constantinov Dmitri în săvârșirea faptei imputate, este una greșită.

Conform art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 2 ani de la data săvârșirii unei infracțiuni ușoare.

Astfel, s-a stabilit că inculpatul Constantinov Dmitri a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin.(4) Cod penal, care conform art. 16 Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare.

Potrivit art. 389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă: fără stabilirea pedepsei în cazul expirării termenului de prescripție.

Având în vedere prevederile art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, art. 389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, și că acțiunile inculpatului Constantinov Dmitri au avut loc în perioada 20-24 septembrie 2013, iar de la data săvârșirii infracțiunii au expirat mai mult de doi ani, instanța de apel a conchis intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală a inculpatului Constantinov Dmitri în baza art. 324 alin. (4) Cod penal, motiv din care inculpatul a fost liberat de pedeapsă.

10. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Constantinov Dmitri, prin care indicând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei atacate, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Constantinov Dmitri să fie achitat din motiv că lipsesc elementele infracțiunii.

În motivarea cererii de recurs recurentul a indicat că prima instanță corect a declarat ca inadmisibile probele acumulate, în coraport cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, neexistând nici o probă care i-ar confirma vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate.

11. Pe marginea recursului declarat de inculpatul Constantinov Dmitrii, procurorul a depus referință prin care a solicitat inadmisibilitatea recursului ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece în prezenta cauză nu se constată erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, ce ar permite instanței de recurs să intervină în hotărârea adoptată, recurentul motivându-și exclusiv contestația prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor.

12. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 422 Cod de procedură penală, recursul împotriva deciziilor pronunțate de instanțele de apel se declară în termen de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

În speță se constată, că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recurs ordinar în termen.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs ordinar examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate de recurent.

Autorul recursului invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, sau faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că temeiurile invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, invocând în acest context următoarele.

Colegiul penal raportând temeiurile invocate de recurent în recurs cu textul deciziei instanței de apel consideră că în speța examinată de către instanța de apel nu au fost admise erorile de drept sub aspectele invocate de recurent, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate, deoarece decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, decizia atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel nu a admis nici o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, fără a fi identificate neclaritățile specificate de recurent, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Autorul recursului consideră că *„nu s-a dovedit faptul comiterii infracțiunii imputate, nefiind întrunite elementele infracțiunii”*.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acțiuni și prejudiciu).

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a stabilit că inculpatul Constantinov Dmitri a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi, corupere pasivă, *„adică fapta persoanei publice care pretinde și primește bani, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, acțiuni care nu depășesc 100 unități convenționale”*.

Colegiul penal menționează că prezența în acțiunile inculpatului atât a elementelor care caracterizează latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 324 alin. (4) Cod penal, cât și a celor care caracterizează latura subiectivă a acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele descrise în decizia instanței de apel inferioare, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședințelor de judecată.

Instanța de recurs ordinar menționează că latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiunea, care vizează în mod alternativ următoarele modalități alternative :

a) **pretinderea** de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului;

b) **acceptarea** de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului; ofertei ori promisiunii de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului;

c) **primirea** de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului.

Pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite.

Instanța de recurs, fără a reitera întreaga motivare a instanței de apel, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra legalității și temeiniciei concluziilor instanței de apel, care a constatat existența faptei și vinovăției inculpatului Constantinov Dmitri în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, după indicii calificativi, corupere pasivă, „*adică fapta persoanei publice care pretinde și primește bani, ce nu i se cuvin, pentru sine, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale și contrar acesteia, acțiuni care nu depășesc 100 unități convenționale*”.

Totodată, Colegiul penal menționează că instanța de apel corect a dispus liberarea de răspundere penală în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, or, conform art. 60 alin.(1) lit. a) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 2 ani de la data săvârșirii unei infracțiuni ușoare. Astfel, se reține că inculpatul Constantinov Dmitri a comis infracțiunea prevăzută de art. 324 alin.(4) Cod penal, care conform art. 16 alin. (2) Cod penal, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, și acțiunile inculpatului Constantinov Dmitri au avut loc în perioada 20-24 septembrie 2013, iar de la data săvârșirii infracțiunii au expirat mai

mult de doi ani.

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentele aduse de recurent că inculpatul nu a comis infracțiunea imputată. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art.101 Cod de procedură penală.

La fel, în recursul declarat, se mai invocă ca temei de casare a hotărârilor judecătorești și art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Colegiul penal conchide că temeiul dat nu s-a confirmat în cauza dată, deoarece instanța de apel corect a încadrat juridic acțiunile comise de către Constantinov Dmitri, în baza învinuirii înaintate de procuror.

Toate probele prezentate și cercetate în mod legal au indicat la confirmarea comiterii infracțiunii ce i se impută, expuse clar în rechizitoriu, cercetate și expuse pe larg în decizia instanței de apel (f. d. 271-278, vol. II).

Astfel, instanța de apel s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și de drept relevante și și-a motivat concluziile în baza cumulului de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ceea ce contrazic argumentul adus de recurent precum că „*prima instanță corect a declarat ca inadmisibile probele acumulate pe dosar, în coraport cu prevederile art. 94 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală*”. Or, instanța de apel corect a menționat că o astfel de abordare a primei instanțe nu este în concordanță cu probele administrate la dosar, așa cum invocând respectivul temei de inadmisibilitate a probelor acuzării instanța de judecată nu a argumentat prin care acțiuni s-a încălcat dreptul la apărare a bănuitului, învinuitului, inculpatului Constantinov Dmitri, or, plângerea scrisă de Dușcov Gheorghî în adresa CNA-ului a fost înregistrată la 24.09.2013, tot în acea dată Dușcov Gheorghî a fost audiat ca martor, în care relatează detaliat circumstanțele în care Constantinov Dmitri la 20 septembrie 2013 a pretins de la dânsul 100 dolari SUA, inclusiv și înregistrarea discuției din acea dată, declarații pe care martorul le-a susținut pe întreg procesul penal, inclusiv fiind confirmate și de rezultatele măsurilor speciale de investigații. Iar, inculpatul Constantinov Dmitri în cadrul urmăririi penale făcând cunoștință cu materialul probator administrat, inclusiv și cu înregistrarea audio din 20 septembrie 2013, ridicată din telefonul lui Dușcov Gheorghî, cu rezultatele măsurilor speciale de investigații, nu a contestat legalitatea acțiunilor organului de urmărire penală,

solicitând doar efectuarea expertizei fonetice fără a invoca careva argumente justificate în acest sens, cerere care a fost motivat respinsă de către instanța judecătorească. Prin urmare, se constată că au fost respectate prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

La fel, instanța de recurs menționează, că recurentul își motivează solicitările prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a probelor nu se conțin între temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel că criticele formulate împotriva hotărîrilor judecătorești atacate nu sunt motivate sub aspectul casării acestora, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către apărătorul inculpatului, nu se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece reaprecierea probelor nu poate fi efectuată de instanța de recurs, deoarece în recurs se verifică numai chestiunile de drept.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului depus de către inculpatul Constantinov Dmitri. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

13. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Constantinov Dmitri Xxxxx, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Constantinov Dmitri Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **27 iunie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Boico Victor